

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 20.1.2019

výrok I., III., IV., VI. dne 4.3.2019

a je vykonatelné dnem 8.3.2019 - před 1. a III.

vše se snímí opravného prostředím č.j. 43Cm 3/2008 - 481,
se dne 30.1.2019.

Číslo jednací: 43Cm 3/2008 - 470

V Plzni

11-03-2019

dne



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Fintovou v právní věci žalobce Ing. R. S., správce konkursní podstaty úpadce MONÁDA MM s.r.o., se sídlem Spartakiádní 1959, Sokolov, IČ 64832121, zastoupeného Mgr. Bc. Rudolfem Vinšem, advokátem v Karlových Varech, Západní 1448/16 proti žalovanému M. M., nar. , bytem , zastoupeného JUDr. Věrou Vyčichlovou, advokátkou v Karlových Varech, Žižkova 852/29, o zaplacení Kč 413.954,- s příslušenstvím

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Ing. R. S., správci konkursní podstaty úpadce MONÁDA MM s.r.o., IČ 64832121, se sídlem Spartakiádní 1959, 356 01 Sokolov ve prospěch majetkové podstaty úpadce částku Kč 249.724,50,- *se zákonným úrokem z prodlení od 29.3.2007 do zaplacení*, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

s 9,5 % úrokem z prodlení od 29.3.2007 do 30.6.2007 a dále s úroky z prodlení ve výši, která odpovídá repo sazbě ČNB platné k prvnímu dni kalendářního pololetí, ve kterém trvá prodlení žalovaného, zvýšené o 7 procentních bodů, od 1.7.2007 do zaplacení

II. Žaloba pro zaplacení Kč 164.229,50 se zákonným úrokem z prodlení od 29.3.2007 do zaplacení se zamítá.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci Ing. R. S., správci konkursní podstaty úpadce MONÁDA MM s.r.o., IČ 64832121, se sídlem Spartakiádní 1959, 356 01 Sokolov ve prospěch majetkové podstaty úpadce náklady řízení Kč 45.000,- do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Bc. Rudolfa Vinše .

IV. Žalovaný je povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu v Plzni číslo 19-4321311/0710, VS 4322000308 na státem zálohovaných nákladech částku Kč 4.907,25.



V. Žalobce je povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu v Plzni číslo 19-4321311/0710, VS 4322000308 na státem zálohovaných nákladech částku Kč 4.363,-.

VI. Žalovaný je povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu v Plzni číslo 3703-4321311/0710, VS 4322000308 soudní poplatek ve výši Kč 7.496,-.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by bylo uloženo žalovanému zaplatit mu Kč 413.954,- s příslušenstvím a nahradit náklady řízení. V odůvodnění uvedl, že žalovaný jako ██████████ úpadce si vyplatil z prostředků úpadce ve svůj prospěch bez udání důvodu citovanou částku. Částka byla vyplácena z pokladny úpadce i prostřednictvím výběru z bankovního účtu. Z bankovního účtu úpadce bylo vybráno 16.10.2006 Kč 38.000,-, dne 24.10.2006 Kč 100.000,- Kč, dne 27.10.2006 Kč 20.000,- a dne 6.11.2006 Kč 2.000,-, celkem Kč 160.000,-. Z hotových peněžních prostředků pak úpadce vybral 31.1.2005 Kč 29.707,-, dne 28.2.2005 Kč 19.861,50, dne 31.3.2005 částku Kč 23.169,50, dne 30.4.2005 Kč 28.136,50 Kč, dne 31.7.2005 Kč 31.779,- Kč, dne 31.8.2008 Kč 25.853,50, dne 30.9.2005 Kč 5.722,-, dne 31.10.2006 Kč 9.724,50 a dne 31.10.2006 Kč 80.000,-, celkem vybráno Kč 253.954,-. Dle žalobce nemají výběry oporu ve vedeném účetnictví úpadce ani v ekonomických aktivitách úpadce. Je tak zřejmé, že částky nebyly vypláceny důvodně a žalovaný zcela úmyslně vyplatil ve svůj prospěch neoprávněně z prostředků úpadce předmětnou částku. Tímto svým jednáním způsobil žalovaný úpadci škodu, za kterou odpovídá. Dále poukazuje na skutečnost, že pokud by skutečně existoval právní důvod výplaty citovaných částek ve prospěch žalovaného, jednalo by se o absolutně neplatný právní úkon pro rozpor se zákonem dle ust. § 39 obč. zák., neboť žalovaný prováděl výplaty ve svůj prospěch, i když úpadce měl v té době řadu dalších věřitelů a byl předlužen. Těmto ostatním věřitelům se přitom nedostalo ani částečného plnění a následně byl na úpadce prohlášen konkurz. Jestliže výplaty ve prospěch žalovaného byly upřednostněny před ostatními závazky úpadce vůči ostatním věřitelům, docházelo ke zvyhodňování věřitele.

Žalovaný ve své procesní obraně namítal, že si nikdy bezdůvodně z prostředků úpadce nevyplatil žádnou finanční částku v hotovosti ani převodem na účet. Uváděné výběry ve výši Kč 413.954,- odpovídaly jeho podnikatelským aktivitám, vzhledem k tomu, že úpadce prováděl svou činnost zejména na základě krátkodobých finančních půjček ze strany žalovaného, nikoliv jako ██████████, ale jako odlišné osoby, a v prostorách, které mu byly pronajaty právě žalovaným. Svými krátkodobými finančními obecnými půjčkami se snažil podpořit podnikání žalobce a bylo zřejmé, že požaduje jejich vrácení. Uvedl, že nesouhlasí s tím, že výběry nemají oporu v účetnictví úpadce a v jeho ekonomických aktivitách z prostého porovnání salda poskytnutých výpomocí úpadci a vrácených částek žalovanému, úpadce mu stále ještě dluží částku Kč 414.401,53. V podání ze 4.7.2008 vznesl námitku započtení ve výši žalované částky tj. Kč 413.954,- s odůvodněním, že mu úpadce způsobil škodu ve výši Kč 500.367,18 (dosažené průměrné velkoobchodní ceny byly záměrně nižší než kalkulované výrobní náklady) a že správce konkurzní podstaty zahrnul záměrně do konkurzní podstaty i zásoby zboží, které patřily žalovanému, a to v hodnotě Kč 371.540,45.

Soud ve věci rozhodl rozsudkem č.j. 43 Cm 3/2008-332 ze dne 2.11.2016 tak, že žalovanému uložil povinnost zaplatit do konkurzní podstaty úpadce částku Kč 413.954,-

s úrokovým příslušenstvím a povinnost zaplatit do konkursní podstaty úpadce rovněž náklady řízení, vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

K odvolání žalovaného odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil usnesením č.j. 8 Cmo 7/2017 ze dne 5. 6. 2017 a věc vrátil soudu k dalšímu řízení především s odůvodněním, že závěr o neplatnosti úkonu výplat není dostatečně odůvodněn, a soud žalobě vyhověl, aniž vysvětlil hmotněprávní důvod, jak ohledně jistiny, tak ohledně příslušenství k ní. Soud nevysvětlil, že podle § 14 odst. 1 písm. i) ZKV nemůže být obrana žalovaného (šlo-li by o důvodný nárok v řízení uplatněný) důvodná. Odvolací soud poukázal, že má za podstatné pro vyhodnocení důvodnosti žaloby vyřešení otázky, zda výplaty byly či nebyly platnými právními úkony. Spis pro zodpovězení této otázky však dosud není dostatečným podkladem, když je namístě, aby žalobce ve vazbě na tuto otázku doplnil svá žalobní tvrzení a případně návrhy důkazů, a to po řádném poučení soudu podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. Pokud jde o rozpor výplat s dobrými mravy, který ve svém důsledku může být hodnocen jako způsobující neplatnost výplat a získání bezdůvodného obohacení na straně žalovaného na úkor úpadce, spatřoval ho žalobce – jak ze spisu plyne- v tom, že v době výplat existovaly splatné pohledávky věřitelů, které nebyly uspokojeny. Žádné bližší podrobnosti žalobce nevedl. K lakonickému tvrzení navrhl žalobce provést dokazování znaleckým posudkem.

Soud ve věci nařídil jednání, při němž poučil žalobce podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnil tvrzení o tom, že v době výběrů žalovaným jak z bankovního účtu, tak z pokladny úpadce (str. 2 žaloby), existovaly konkrétní splatné pohledávky věřitelů, které nebyly dosud uspokojeny (jinými slovy řečeno, proti každému výběru žalovaného postaví nezaplacené splatné pohledávky konkrétních věřitelů) a aby ke svým tvrzením označil důkazy, přičemž nesplní-li povinnost tvrzení a povinnost důkazní, nemůže být v řízení úspěšný. Žalobce na základě poučení soudem doplnil skutková tvrzení (čl. 383) a předložil seznam věřitelů, jimž úpadce v rozhodné době, tj. v době výběrů finančních prostředků z účtu či pokladny úpadce neplatil jejich splatné pohledávky (čl. 388 -421, 427-430).

Soud se po té zabýval tím, zda výplaty žalovanému z prostředků společnosti jsou právními úkony (ne)platnými ve smyslu § 39 obč. z. účinného do 31.12.2013.

Pokud jde o poskytování půjček úpadci a jejich výběru (vrácení) žalovaný navrhl výslech V [redacted] O [redacted], který byl dle žalovaného na základě generální plné moci zmocněn za firmu jednat, a výslech Ing. M [redacted], [redacted] úpadce.

Ze svědecké výpovědi M [redacted] M [redacted], který u úpadce pracoval jako [redacted] v období od 1.1.2005 do 31.10.2006, soud zjistil, že z obrátové předvahy č. 12/2005 a č. 12/2006 plyne, jaké částky vkládal žalovaný do společnosti, což je uvedeno na straně DAL, v kolonce „má dáti“ jsou pak uvedeny částky, které společnost vyplatila žalovanému. Pokud jde o firemní účty, pak žalovaný měl podpisové právo a finanční prostředky si mohl vyzvednout sám. Dále vypověděl, že z obrátových předvah plyne, jakou celkovou částku vložil žalovaný do společnosti a jaká částka mu byla vyplacena. K účetnictví vypověděl, že ho ukončil k 31.10.2006, že asi v prosinci 2006 účetnictví zaslal na CD žalovanému a v únoru či březnu zaslal totéž správci konkursní podstaty.

Ze svědecké výpovědi V [redacted] O [redacted] soud zjistil, že svědek ví o tom, že žalovaný firmě nějaké peníze půjčoval, nicméně ho nevyzýval k tomu, aby prostředky do firmy vložil. Na co byly peníze použity, neví. Za účetnictví ve firmě, dle svědka, zodpovídal p. M [redacted] a ještě jedna účetní. Pracovní náplní svědka bylo, aby dobře fungovalo obchodní oddělení a výroba. Finanční toky šly většinou mezi žalovaným a p. M [redacted]. Firmu opustil proto, že mu žalovaný neplatil mzdu. Mzda mu nebyla vyplacena asi za dobu dvou měsíců.

Z listin, které žalobce předložil na podporu svých tvrzení, že výplaty žalovanému z prostředků společnosti byly neplatnými právními úkony, a to z faktury fi Webstars na 12.495,- splatná 22.9.2005 z faktury fi WILD na Kč 70.570,30, splatná 5.12.2005 z faktury - Obec Bludov na Kč 26.600,- splatná 22.11.2005, soud zjistil, že jde o věřitele, kterým úpadce dlužil v roce 2005, tedy neplatil jejich splatné pohledávky.

Z faktury fi WILD na Kč 82.472,20 splatné 14.1.2006, z faktury fi Skácel na Kč 28.519,50 splatné 2.2.2006 (dle vyjádření fi Skácel činil dluh činí Kč 11.238,50) z faktur fi SORG na celkovou částku Kč 150.477, splatných v období od 3-5/2006, faktur fi SORG na celkovou částku Kč 89.584,-, splatných dne 20.6.2006 a 16.8.2006, z faktur fi Linde Technoplyn na celkovou částku Kč 148.891,25, splatných v období 7,8-10/2006 resp. 11.9., 21.9., 21.10. a 21.10.2006, soud zjistil, že jde o věřitele, kterým úpadce dlužil v roce 2006, tedy neplatil jejich splatné pohledávky.

Ve věci byl k návrhu žalobce k prokázání toho, že v době výběrů žalovaným, které jsou specifikovány v žalobě, existovaly splatné pohledávky věřitelů, které nebyly uspokojeny, vypracován znalecký posudek. Znalkyni byl zadán znalecký úkol, aby odpověděla na otázky: 1) Zda měl úpadce v níže uvedeném období více věřitelů (nejméně 2), jejichž pohledávky nebyl schopen plnit po delší dobu, takže byly po splatnosti tři a více měsíců. 2) Pokud bude odpověď na první otázku záporná, tak zda měl úpadce více věřitelů (nejméně 2) a v níže uvedeném období zastavil platby. 3) Pokud bude odpověď na první a druhou otázku záporná, tak zda byl úpadce v níže uvedeném období předlužen tj. zda měl úpadce více věřitelů (nejméně 2) a jeho splatné závazky byly vyšší než jeho majetek. Všechny otázky by měl znalec zodpovědět k těmto datům: 31.1.2005, 28.2.2005, 31.3.2005, 30.4.2005, 31.7.2005, 31.8.2005, 30.9.2005, 16.10.2006, 24.10.2006, 27.10.2006, 31.10.2006 a 6.11.2006, kdy žalovaný provedl výběr z prostředků úpadce. Ze znaleckého posudku Ing. Jany Kuralové ze dne 16. 5. 2016 a její výpovědi při ústním jednání, pokud jde o první dvě položené otázky, soud zejména zjistil, že obratová sestava vykazala konečný stav k 31.12. 2005 na účtu 321- dodavatelé (saldo nezaplacených závazků věřitelům) celkem za Kč 2.321.566,-. Zasláné sestavy přijatých faktur vykazaly ale částku nezaplacených faktur s termínem splatnosti za 10-12/2005 jen ve výši Kč 1.583.656,90. Ani jedna ze zasláných sestav neobsahovala soupis nezaplacených faktur od počátku podnikání – např. pro stanovení závazků vůči věřitelům z faktur z roku 2004, které byly zaplacené až v roce 2005 a z toho důvodu byly starší 3 měsíců po splatnosti. Rozdíl sestavy přijatých faktur za rok 2005 oproti zůstatku z obratové sestavy činí částku Kč 737.909,- ??? Nelze zjistit, z jakých faktur je vyčíslený rozdíl. Při výpovědi znalkyně upřesnila, že částka Kč 737.909,- představuje hodnotu faktur před říjnem 2005 a otazníky si tam dala proto, že neobdržela detailní sestavu nezaplacených faktur před říjnem 2005 a je jasné, že tam závazky byly, ale nevíme přesně jaké. K datu 31. 10. 2006 měl úpadce více než dva věřitele, kterým nebyl schopen plnit po delší dobu po splatnosti tři a více měsíců úhrady jejich pohledávek. Jednotliví věřitelé jsou uvedeni ve znaleckém posudku. Ve své výpovědi reagovala znalkyně na dotaz žalovaného, zda měla k dispozici jako podklad účetnictví CD a zda ho „otevřela“ tak, „ že CD obdržela od

správce konkursní podstaty s tím, že pro zodpovězení položených otázek bylo CD nepoužitelné“. Rovněž uvedla, že neobdržela detailní sestavu nezaplacených faktur před říjнем roku 2005, tedy „že závazky tam byly, ale nevíme jaké“. Pokud jde o třetí položenou otázku, zda byl a od kdy byl úpadce předlužen, tj. zda měl více věřitelů a jeho splatné závazky byly vyšší než jeho majetek, soud ze znaleckého posudku zjistil, že účetní jednotka úpadce byla již k datu 31. 12. 2005 předlužena a byla v úpadku, protože splatné pohledávky úpadce byly vyšší než jeho majetek. V roce 2006 měla více věřitelů, kterým zastavila splátky, a nebyla schopna plnit svoje závazky.

Žalovaný ve vyjádření ke znaleckému posudku uvedl, že není účetním ani ekonomem a z těchto důvodů byl angažován a zaměstnán u úpadce jako [REDAKCE] p. V [REDAKCE] O [REDAKCE] a jako [REDAKCE] p. Ing. M [REDAKCE], kteří byli přímo odpovědní za plnou hospodářskou a ostatní činnost společnosti. Vychází proto z některých mu známých skutečností a z dostupných informací z CD – R/MONÁDA MM s.r.o. účetnictví k 31.10.2006 zpracovaných Ing. M [REDAKCE]. Mnohé důležité údaje však zůstávají skryté, neboť se jedná o zpracování v dříve užívaném softwarovém prostředí MS DS a FOX PRO a v tomto smyslu žalovaný nemá k dispozici dostatek právně relevantních informací k hospodaření a účetnictví úpadce. Poukazuje, že jako jeden z věřitelů uplatnil přihlášku osobních pohledávek ve výši Kč 2.407.000,-. Všechny jeho relevantní pohledávky s plnou oporou účetních a jiných písemných evidencí byly správcem konkursní podstaty popřeny. S ohledem na popření jeho oprávněných pohledávek vůči úpadci nemůže jinak, než-li konstatovat, že k předlužení účetní jednotky MONÁDA MM s.r.o. nikdy nedošlo a tato v úpadku nikdy nebyla, tzn., že uváděné skutečnosti v předmětném znaleckém posudku č. 261/16 jsou nepravdivé.

Soud provedl k důkazu listiny předložené žalovaným na jednání dne 8.12.2017 (čl. 439 - 460 spisu), z nichž zjistil, že součástí je mj. vyjádření J [REDAKCE] N [REDAKCE], [REDAKCE] k rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 5.6. 2017, v němž uvádí, že dle jeho názoru byly výplaty žalovanému platnými právními úkony, vyjadřuje se ke znalkyni, polemizuje s tím, zda společnost byla či nebyla předlužena. apod. a předkládá k tomu listiny.

Podle § 1 odst. 2 zák. č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, dlužník je v úpadku, jestliže má více věřitelů a není schopen po delší dobu plnit své splatné závazky. Jestliže dlužník zastavil platby, má se za to, že není schopen po delší dobu plnit své splatné závazky.

Podle § 39 obč. zák. účinného do 31. 12. 2013 neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází nebo se přičí dobrým mravům.

Podle § 451 odst. 1 obč. zák. účinného do 31. 12. 2013 kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Podle odstavce 2 téhož ustanovení bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu anebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalovanému z prostředků společnosti MONÁDA MM s.r.o. - úpadce byla vyplacena v období specifikovaném v žalobě tj. ve dnech 31.1. 2005, 28.2.2005, 31.3.2005, 30.4.2005,31.7.2005,31.8.2005,30.9.2005,16.10.2006,24.10.2006,27.10.2006,31.10.2006 a 6.11.2006 částka Kč 413.954,-, a že žalovaný do společnosti vložil dle obrátové předvahy číslo 12/2006 částku Kč 113.700,- a dle obrátové předvahy č. 12/2005 částku Kč 705.959,-,

což jsou částky vyšší, než mu bylo ze společnosti vyplaceno. Namítl-li žalovaný při ústním jednání dne 24. 2. 2016, že pokud jde o výběr z 31. 10. 2006 ve výši Kč 80.000,-, tak že z těchto peněz hradil pojištění majetku, neboť úpadce byl umístěn v jeho nemovitosti, soud k tomu uvádí, že zřejmě šlo o pojištění majetku žalovaného, neboť z obsahu spisu se nepodává, že by úpadce měl nějaký nemovitý majetek. Z tohoto pohledu je námitka žalovaného irelevantní.

V řízení nebylo sporné, že žalovaný si vyplatil v rozmezí od 31.1.2005 do 6.11.2006 z prostředků úpadce celkem částku Kč 413.954,- s tím, že ohledně vrácení poskytnutých finančních prostředků úpadci bylo dle tvrzení žalovaného dohodnuto, že když přijede na kontrolní den do firmy, tak mu nějaké peníze dají; což se také zřejmě stalo.

Žalobce tvrdí, že v případě vratek žalovanému šlo o právní úkony neplatné pro rozpor se zákonem ve smyslu § 39 obč. zák. účinného do 31.12.2013, neboť v době vratek byl úpadce předlužen (v úpadku), tj. nebyl schopen plnit své splatné závazky (a předložil seznam věřitelů), přičemž v krátkém období poté byl podán návrh na konkurs.

Soud konstatuje, že žalobci lze přisvědčit pouze zčásti, a to pokud jde o výběry žalovaného uskutečněné dne 16. 10., 24.10.,27.10.,31.10. a 6.11. 2006, které činily celkem částku 249. 724,50 Kč. K tomuto závěru vede soud skutečnost, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, a to listinami - fakturami, které žalobce soudu předložil, že úpadce měl v době shora označených výběrů více než dva věřitele (fi Wild, spol. Linde Technoplyn, fi Sorg, fi Skácel), jejichž splatné závazky nebyl úpadce schopen uhradit. Celková částka neuhrazených, splatných pohledávek věřitelů (kteří se přihlásili do konkursního řízení) činila v roce 2006 částku Kč 482.662,95. Tvrzení žalobce, že společnost úpadce byla v inkriminovaném období předlužena, má soud za prokázané rovněž ze znaleckého posudku Ing. Anny Kuralové ve spojení s její výpovědí. Znalkyně jednoznačně ve znaleckém posudku uvedla, že k datu 31. 10. 2006 měla společnost více než dva věřitele, kterým úpadce nebyl schopen plnit po delší dobu po splatnosti tři a více měsíců úhrady jejich pohledávek; k datům vratek nebyly věřitelům jejich pohledávky zaplacený. Znalkyně se vypořádala se znaleckým úkolem, závěry znaleckého posudku řádně odůvodnila a jsou podloženy obsahem nálezu. Pokud si tedy žalovaný jím vložené částky na chod podniku v daném období vybíral (a není rozhodující, zda byly poskytnuty na udržení chodu podniku či jiným účelem, rozhodující je, za jakých okolností byly žalovanému vyplaceny) a přitom neuhrazoval splatné pohledávky věřitelů společnosti, nelze než uzavřít, že upřednostnil sám sebe před ostatními věřiteli, tj. využil výhody svého postavení jako [redacted] společnosti nad ostatními věřiteli. Takovýto postup žalovaného - [redacted] společnosti odporuje obecným pravidlům poctivosti. Tuto skutečnost, jak již bylo uvedeno, nemůže ovlivnit ani účel za jakým byly peníze do společnosti vkládány. V okamžiku vyplacení žalovaných částek tak nedůvodná preference žalovaného nad ostatními věřiteli představuje jednání nepoctivé vůči ostatním věřitelům i rozporné s dobými mravy. Přijetí napadených částek tak považuje soud za právní úkony neplatné pro rozpor s dobrými mravy ve smyslu § 3 odst. 1 a § 39 OZ účinného do 31. 12. 2013. Argumentuje-li žalovaný v podání z 9. 6. 2016 tím, že jako jeden z věřitelů uplatnil přihlášku svých pohledávek ve výši Kč 2.407.000,-, které byly správcem konkursní podstaty popřeny, a za předpokladu plného právního popření jeho oprávněných pohledávek vůči úpadci nemůže jinak, než-li konstatovat, že k předlužení společnosti MONÁDA MM s.r.o. nedošlo, nelze této argumentaci přisvědčit. Pokud správce konkursní podstaty popřel pohledávky žalovaného, měl (mohl) žalovaný uplatnit své právo žalobou na určení u konkursního soudu.

Z obsahu spisu se nepodává, že by takovýto úkon žalovaný učinil (nicméně to, že by úpadce případně dlužil žalovanému částku Kč 2.407.000,-, nemění ničeho na tom, že žalovaný by byl v řadě ostatních věřitelů „čekajících“ na uspokojení svých pohledávek z konkursní podstaty). S ohledem na uvedené shledal soud žalobu pro vyplacení částek ve výši Kč 249.724,50 žalovanému důvodnou, proto jí v této části vyhověl .

Jiná je dle soudu situace výběrů realizovaných žalovaným v roce 2005. Žalobce ani po poučení soudem nepředložil soudu důkazy, které by svědčily o tom, že i v době vratek v roce 2005 (jde celkem o částku Kč 164.229,50) měl úpadce dva a více věřitelů, jejichž splatné pohledávky nebyl schopen plnit. Žalobce v řízení uvedl, že za období roku 2005 a ani za období předcházející není k dispozici dostatek účetních dokladů. Žalobce má za to, že tomu tak je vinou žalovaného, neboť žalovaný, jako [REDAKCE] úpadce, byl povinen vést účetnictví a kompletní účetnictví předložit žalobci jako správci konkursní podstaty, resp. znalkyni ustanovené v tomto řízení.

Soud k tomu uvádí, že odvolací soud mj. v odůvodnění zrušovacího usnesení uvedl, že cit.: „Soud přijal hodnocení, že žalovaný „upřednostnil sám sebe před ostatními věřiteli, tj. využil výhody svého postavení jako jediného [REDAKCE] nad ostatními věřiteli“, což odporuje obecným pravidlům poctivosti, žalovaný jednal v rozporu s dobrými mravy. Přitom zjištění ze znaleckého posudku a z výsledku znalkyně, jak jsou popsána v rozsudku, svědčí např. o tom, že znalkyně neměla dostatek účetních podkladů, aby posoudila stav do 31.12.2004, resp. aby posoudila (přesně určila), jaké konkrétní závazky měl úpadce před říjnem 2005. V té souvislosti lze mít kupř. pochybnost o tom, že by v době výběrů provedených od 31.1.2005 nebyl úpadce schopen platit závazky svým věřitelům, resp. že žalovaný jakožto [REDAKCE] úpadce výplatami ve svůj prospěch znevýhodnil ostatní věřitele úpadce, když jim kupř. žádné platby nebyly poskytnuty.“ V souvislosti s tímto závěrem odvolacího soudu a po provedeném dokazování, dospěl soud k závěru, že je skutečně otázkou, zda úpadce měl v době výplat žalovanému od 1.1.2005 do 30.9.2005 více než dva věřitele s pohledávkami po splatnosti 3 a více měsíců. Z důkazů, které žalobce na podporu svých tvrzení předložil (faktury fi Webstars na 12.495,- splatné 22. 9. 2005, faktury fi WILD na Kč 70.570,30 splatné 5.12.2005 a faktury - Obec Bludov na Kč 26.600,- splatné 22.11.2005) takový závěr neplyne. Jinými slovy řečeno, z řízení nevyplývá, že by věřitelů v roce 2005, kdy žalovaný prováděl výběry, mělo být (bylo) více. Soud má za to, že nelze a priori konstatovat, že žalovaný účetní doklady svědčící o tom, že úpadce měl i v roce 2005 tj. v době výběrů žalovaného více než dva věřitele s pohledávkami po splatnosti, účelově nepředal správci konkursní podstaty (že je „zašantročil „), aby jeho výběry, které činil v roce 2005, nebyly neplatnými úkony. Žalovaný do společnosti vložil v roce 2005 určité peněžní prostředky (čl. 68) a pokud si je následně v roce 2005 vybíral, nelze dospět bez dalšího s ohledem na uvedené k závěru, že tak činil protiprávně. Jinak řečeno, pokud znalkyně konstatovala, že neměla dostatek účetních podkladů (byť měla dle její výpovědi k dispozici i CD, na němž dle výpovědi svědka M [REDAKCE] bylo účetnictví úpadce do 31. 10. 2006), aby posoudila (přesně určila), jaké konkrétní závazky měl úpadce před říjnem 2005, byť vypověděla: „že tam nějaké závazky byly, ale nevíme jaké“, tak to ještě neznamená, že kdyby hypoteticky existovaly nějaké další účetní doklady, tak že by to byly účetní doklady, jimiž by mohlo být prokázáno tvrzení žalobce, že úpadce měl i v době výběrů žalovaným v roce 2005 (od ledna do září 2005) více než dva věřitele s pohledávkami po splatnosti ve smyslu ust. § 1 odst. 2 zák. č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání. Soud má proto za to, že nelze uzavřít, že výběry peněžních prostředků v žalobě uvedených v roce 2005 byly úkony neplatné resp. že by žalovaný konal v rozporu s dobrými mravy. Žaloba v tomto rozsahu proto není důvodná.

Namítal-li žalovaný, že úpadce mu stále ještě dluží částku Kč 414.401,53 (neboť do společnosti vložil více, než mu bylo vráceno) a v podání ze dne 4.7.2008 vznesl námitku započtení žalované částky, soud k tomu uvádí, že podle ust. § 14 odst. 1 písm. i) ZKV není započtení v konkursu přípustné. Smyslem nepřipustnosti zápočtů je zabránit uspokojení některých konkurzních věřitelů mimo konkurz a tím některé věřitele zvýhodnit (resp. znevýhodnit) a narušit tak vlastní cíl konkurzu dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z majetku podstaty. Námitka žalovaného je tak irelevantní.

Předložil-li žalovaný při ústním jednání dne 8.11.2017 vyjádření, jehož součástí bylo vyjádření J. N., včetně listin, lze pouze konstatovat, že z nich neplyne, že by žalovaný shora uvedené faktury věřitelů vystavené a splatné v roce 2006 ve lhůtě splatnosti uhradil (resp. že by je uhradil vůbec), tedy že by se nejednalo v případě vratek o neplatné právní úkony; důkaz o zaplacení faktur nepředložil žalovaný soudu ani po poučení.

S ohledem na uvedené soud žalobě pro zaplacení Kč 249.724,50 vyhověl. V souladu s § 369 obch. z. účinného do 31. 12. 2013 přiznal soud žalobci zákonný úrok z prodlení od 29.3.2007 do zaplacení, když žalobce vyzval žalovaného k okamžité úhradě žalované částky výzvou ze dne 19.3. 2007 (čl. 10); výzva byla žalovanému doručena 27. 3. 2007, požaduje-li žalobce úrok z prodlení od 29.3.2007, je to zcela v intencích cit. výzvy. Ve zbývající části Kč 164.229,50 spolu s úrokovým přísl. soud žalobu zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobce byl v řízení částečně úspěšný. Náklady řízení spočívají v odměně za právní zastupování žalobce advokátem dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za 12 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání dne 30. 11. 2010, 12. 5. 2011 a 8. 2. 2013, vyjádření k odvolání z 30. 9. 2014, účast na jednání před odvolacím soudem dne 2.10.2014, účast na jednání dne 24.4.2015, 24.2.2016, 7.9.2016, 21.10.2016 a závěrečný návrh žalobce z 31.10.2016) po Kč 9.980,- dle § 7 bod 6 advokátního tarifu, 12 režijních paušálů po Kč 300,-, cestovné k jednotlivým jednáním třikrát na trase Mladá Boleslav a zpět, jedenkrát cestovné k odvolacímu soudu Karlovy Vary – Praha zpět a čtyřikrát účast na jednání u Krajského soudu v Plzni na trase Karlovy Vary a zpět osobním autem, palivo motorová nafta, při vyhláskové ceně, cestovné celkem Kč 12.032,-, náhradu za ztrátu času ke třem jednáním u Krajského soudu v Plzni ve výši Kč 2.400,- (24 půlhodin), cesta Karlovy Vary – Praha a zpět k odvolacímu soudu ve výši Kč 800,- (osm půlhodin) a náhradu času při cestě ke Krajskému soudu v Plzni Karlovy Vary a zpět ve výši Kč 2.400,- (24 půlhodin) celkem Kč 5.600,-. Náklady řízení včetně DPH představují částku Kč 170.600,32. Odměnu za požadovaný úkon vyjádření ze dne 23. 2. 2016 soud nepřiznal, neboť vyjádření není obsahem spisu.

Náklady řízení žalobce po zrušení rozsudku ze dne 2.11.2016 čj. 43 cm 3/20008-332 ve znění usnesení ze dne 8.12.2016 spočívají v odměně za právní zastupování žalobce advokátem dle vyhl. č. 177/1996 Sb. za 4 úkony právní služby (4 x účast na jednání – 13.9., 4.10., 10.11. a 8.12. 2017) po Kč 9. 980,- , 4 x režijní paušál po Kč 300,-, cestovné k jednotlivým jednáním Karlov Vary – Plzeň a zpět 170 km os. autem 4x Kč 1.120,- ve výši celkem Kč 4.480,- . Náhrada času při cestě ke čtyřem jednáním u Krajského soudu v Plzni Karlovy Vary a zpět ve výši Kč 3.200,- (32 půlhodin). Náklady řízení včetně DPH představují částku Kč 53.627,20. Odměnu za požadovaný úkon doplnění skutkových tvrzení ze dne 29. 9. 2017, soud nepřiznal, neboť skutková tvrzení měla být již obsažena v žalobě.

Úspěch žalobce ve sporu činí 60%. Po přepočtení úspěchu a neúspěchu vychází, že žalobce má právo na náhradu 20% svých nákladů, které vynaložil k účelnému uplatnění práva. Celkové náklady řízení činí částku Kč 224. 227,52. Z těchto nákladů řízení náleží žalobci 20%, což představuje částku Kč 45. 000,-.

Podle ust. § 148 o.s.ř. má stát výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Ve věci byli vyslechnuti svědci, a to Ing. M. [redacted] a V. [redacted] O. [redacted]. Přiznané svědečné představuje částku Kč 411,- a Kč 721,12 a cestovné ve výši Kč 4.023,- (celkem Kč 5.155,12). Ve věci byl vyhotoven znalecký posudek a vyslechnuta znalkyně. Náklady znaleckého posudku představuje částka Kč 5.400,- a výslech znalkyně částku Kč 350,- (celkem Kč 5.750,-). Finanční prostředky na svědečné i vypracování znaleckého posudku a výslech znalkyně (celkem Kč 10.906,12) byly hrazeny z prostředků státu. Na státem zálohovaných nákladech uhradí žalobce státu podle výsledku sporu náklady řízení v rozsahu svého neúspěchu tj. v rozsahu 40% ve výši Kč 4.363, -. Žalovaný by byl povinen na státem zálohovaných nákladech uhradit státu podle výsledku sporu náklady řízení v rozsahu svého neúspěchu tj. v rozsahu 60%, což je částka Kč 6.543,12. Vzhledem k tomu, že žalovaný byl osvobozen od placení soudních poplatků v rozsahu 25%, soud výši náhrady nákladů řízení poměrně snížil na částku Kč 4.907,25.

Podle výsledku sporu je žalovaný povinen zaplatit státu na účet Krajského soudu v Plzni soudní poplatek za podanou žalobu, když žalobce je ze zákona od placení soudního poplatku za podání žaloby osvobozen (§ 11 odst. 2 písm. r) zák. č. 549/1991 Sb. ve znění účinném v době zahájení řízení). Soudní poplatek za podání žaloby činí částku Kč 16.656,-. I v tomto případě je žalovaný povinen zaplatit soudní poplatek v rozsahu svého neúspěchu tj. v rozsahu 60%, což je částka Kč 9.993,60. S ohledem na částečné osvobození žalovaného od soudních poplatků rozsahu 25%, soud výši náhrady nákladů řízení poměrně snížil na částku Kč 7.496,-.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni
dne 08.12.2017

JUDr. Alena Fintová, v.r.
samosoudkyně

Vypravila: Hana Hrdličková



